

følgelig følges, og hvis kommunen har udfærdiget dem sådan, at de kan udnyttes på en utilsigtet måde, må kommunen lave dem om.

Ved ansøgning til folkeoplysningsudvalget om tilskud til undervisning m.v. skal den enkelte kreds oplyse det samlede forventede deltagermetal med angivelse af, hvor mange deltager-timer man eventuelt forventer at anvende til undervisning af deltagere med handicap i relation til undervisningen i et konkret emne og til instrumentalundervisning. Endvidere skal det seneste års faktiske deltagermetal med den nævnte specifikation oplyses.

Folkeoplysningsudvalget skønner på grundlag af det seneste faktiske deltagermetal, om det forventede deltagermetal er realistisk og kan på det grundlag eventuelt nedsætte det skønnede deltagermetal.

Den enkelte kreds træffer beslutning om bl.a. deltagerbetalingen, valg af emner og tilrettelæggelsesform og om kursuslængde.

Kredsen skal aflægge regnskab for anvendelsen af tilskuddet, herunder dokumentation for deltagerens samlede egenbetaling. Beløb, der ikke er anvendt i overensstemmelse med de i eller i henhold til loven eller af kommunalbestyrelsen fastsatte regler, skal tilbagebetales.

Efter ændringen af folkeoplysningsloven i 1995 kan kommunalbestyrelsen både undlade at yde tilskud og at anvise lokaler m.v. for en nærmere angiven periode, hvis en kreds ikke overholder fastsatte regler. Denne bestemmelse (§ 3 c) omfatter hele loven og ikke som hidtil blot reglerne om tilskud. Endvidere kan kommunalbestyrelsen som hidtil forlange, at beløb, der ikke er anvendt i overensstemmelse med gældende regler, tilbagebetales eller som noget nyt modregnes i det kommende års tilskud.

Det påhviler folkeoplysningsudvalget at påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningsloven er anvendt i overensstemmelse med de fastsatte regler. Endvidere kan kommunalbestyrelsen forlange de oplysninger meddelt, som er nødvendige for en vurdering af, om støttebetingelserne er opfyldt.

I bekendtgørelse nr. 420 af 31. maj 1991 om støtte til folkeoplysning er der fastsat overordnede regler for regnskabsaflæggelsen, som kan udfyldes og konkretiseres af den enkelte kommunalbestyrelse, afhængigt af den enkelte kommunes vurdering af behovet for enkel administration.

I forbindelse med revision af folkeoplysningsloven i 1995 blev bestemmelserne om

aflæggelse af regnskab og revision m.v. for tilskud efter lovens kapitel 4, 5 og 6 samlet i et særligt kapitel for at præcisere omfanget og pligten for kredsene til at aflægge regnskab for det modtagne tilskud samt dokumentation for, at virksomheden gennemføres i overensstemmelse med reglerne. For så vidt angår tilskud til lokaler, aktiviteter og aktiviteter i tilknytning til undervisning m.v., var der tale om en udvidelse i forhold til de hidtidige regler.

Jeg er for tiden ved at lægge sidste hånd på et nyt regelsæt, der skal give kommunerne større sikkerhed for, at kredsene bruger de kommunale tilskud korrekt. Heri er det mit udgangspunkt, at der skal være god offentlig revision af regnskab for større tilskud. Yderligere fastsættes regler om revision også af regnskab for mindre tilskud.

Klage over afgørelser truffet af folkeoplysningsudvalget vedrørende virksomhed efter folkeoplysningsloven kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Lovligheden af kommunalbestyrelsens afgørelser kan indbringes for tilsynsrådet, som ofte indhenter en udtalelse fra ressortministeriet om fortolkningen af gældende regler. Undervisningsministeriet får i øvrigt tilsendt kopi af samtlige tilsynsrådsafgørelser og får bl.a. herigennem et ganske dækkende billede af, hvor de gældende regler giver problemer.

Det er mit opfattelse, at det ovenfor omtalte regelsæt om revision af regnskaber sammenholdt med de ændringer og præciseringer af folkeoplysningsloven, som Folketinget gennemførte i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 445 af 14. juni 1995, vil være tilstrækkelige.

Misbrug og svindel kan under ingen omstændigheder accepteres, og at der findes eksempler på, at nogle bryder loven, skal jeg være den første til at beklage, men det betyder ikke nødvendigvis, at loven skal ændres.

Man må i den forbindelse ikke glemme, at folkeoplysningsloven regulerer kommunale tilskud i 275 kommuner til flere end 16.000 kredse – aftenskoler, idrætsforeninger, spejdervirksomhed m.v.

Alt i alt understreges efter min mening, hvor forholdsvis få sager, der er på landsplan, og at man kan have tillid til, at kommunerne gennemgående gør et godt stykke arbejde med folkeoplysningsloven, men at gardere sig helt og aldeles mod misbrug – det er svært. Men det er jo i øvrigt ikke et specielt problem for folkeoplysningsloven. Jeg finder derfor ikke, at et krav om øget kontrol umiddelbart skal efterkommes.